

Az első esetben az 50 Ft egész számú többszörösének kifizetéséhez legalább 15 bankjegyre volt szükség. Feltehetjük, hogy ekkor a legnagyobb címlet az 5000 Ft-os bankjegy volt, hiszen a betétes azt kérte, hogy a legnagyobb címlet az 1000 Ft-os legyen. Továbbá csak a használatban lévő 500, 100 és 50 Ft-os címletek fordulhattak elő. Az 500 Ft- és 50 Ft-osokból legfeljebb 1 darab, a 100 forintosokból pedig legfeljebb 4 darab kerülhetett kifizetésre, hiszen a pénztáros arra törekedett, hogy a lehető legkevesebb bankjegyet kelljen kifizetni, vagyis, pl. két 500 Ft-ost már átváltana egy 1000 Ft-osra.

A második esetben csak az 5000 Ft-osok száma változott, mégpedig 20 darabbal (15-ről 35-re) nőtt. Egy 5000 Ft-os felváltásakor 4-gyel nő a bankjegyek száma, ez azt jelenti, hogy eredetileg 5 db 5000 Ft-os bankjegy volt.

A maradék 10 bankjegy a kisebb címletekből került ki, mégpedig az előbb elmondottak miatt 1 db 500 Ft-os, 1 db 50 Ft-os, 4 db 100 Ft-os és 4 db 1000 Ft-os bankjegyet kapott a betétes. Ez összesen $5 \cdot 5000 + 4 \cdot 1000 + 1 \cdot 500 + 4 \cdot 100 + 1 \cdot 50 = 29\,950$ Ft.

Kovács Ágnes (Kecskemét, Bányai J. Gimn., és Ált. Isk., 8. o.t.) dolgozata alapján